

XXIII JOCS FLORALS

Escola Llibertat

1er Premi Portada : Sara Carmona 6A

Pregó Jocs florals Sant Jordi 2010

XXIII Edició

Com cada any, i ja fan vint-i-tres, ens tornem a reunir per celebrar Sant Jordi, per lliurar els premis dels jocs florals. El jurat d'aquest ha estat format per Susanna Vera mare d'escola, Dani Rodríguez i Pol Pérez, Marta Fuster i per mi.

Un altre cop ho hem tingut complicat per poder decidir, hem llegit, rellegit, tornat a llegir els contes i poemes que heu escrit. Gossos i dofins, pingüins i àguiles, tercets i quarts.

Han sigut històries ben originals i plenes d'imaginació, animals que parlaven, nens que salven princeses, castells encantats, monstres de disset ulls, naus espacials, dracs, objectes amb ànima, amics impossibles. Heu escrit Poemes d'amor, poemes de la rosa, poemes de diferents coses amb rimes consonants, assonants i de vegades... dissonants.

Llegint les vostres històries ens hem emocionat, ens hem traslladat als vostres mons imaginaris, ens hem quedat bocabadats, i fins i tot alguna llagrimeta se'ns ha escapat.

Tots vosaltres heu participat en aquests jocs florals, alguns ho han fet amb moltes ganes i molta il·lusió, altres amb la por d'enfrontar-se al full en blanc, al fet de crear, al fet d'imaginar. Aquestes setmanes han estat plenes de preguntes, què poso? Com ho faig? Què rima amb paraigües? També hi han hagut uns quants NO SÉ, però al final tots vosaltres en aquestes setmanes heu estat escriptors, heu estat artistes, heu estat creadors.

Com sempre no tots rebreu un premi, però si que heu de sentir-vos guanyadors, sentir-vos satisfets amb la vostra tasca, ja que el fet d'escriure i de traslladar idees a un full de paper en blanc és força complicat. Pot ser que un altre jurat hagués escollit uns altres guanyadors, per nosaltres tots sou guanyadors.

Felicitats als guanyadors i felicitats a tots el que heu participat, m'agradaria pensar que aquest desplegament d'imaginació que heu mostrat el mantindreu per tota la vida, que quan ja sigueu

grans recordeu que un dia un príncep va matar un drac, per salvar a una princesa i que de la sang del drac va néixer una rosa.

Per acabar aquest pregó i abans de deixar-vos amb el conte que us contarà L'Adrià Abellán. Us llegiré un poema de Salvador Espriu relacionat amb aquestes dates tan assenyalades.

LES ROSES RECORDADES

Recordes com ens duien
aquelles mans les roses
de Sant Jordi, la vella
claror d'abril ? Plovia
a poc a poc. Nosaltres,
amb gran tedi, darrera
la finestra, miràvem,
potser malalts, la vida
del carrer. Aleshores
ella venia, sempre
olorosa, benigna,
amb les flors, i tancava
fora, lluny, la sofrença
del pobre drac, i deia
molt suaument els nostres
petits noms, i ens somreia.

LA SERP PETITA
1ER PREMI
NATALIA RUIZ 1A

Uet aquí una vegada una serp molt gran, un dia va posar molts ous i l'últim va ser molt petit. Es van obrir tots però el més petit no era una serp era una orugqueta petita perquè un ocell havia canviat els ous .

L'orugqueta va anar al col·legi i totes les serps se'n en reien.

Un dia es va posar en un arbre i es va tornar com un ou. Quan es va obrir va sortir una papallona.

Un dia es va fer gran i es va acomiadar dels seus germans.

La papallona va volar i volar fins que va trobar moltes papallones.

Totes juntes van tornar a la selva a jugar.

EL LLEÓ I LA GIRAFA
FINALISTA
OZIEL LANERO 1A

Hi havia una vegada un lleó i una girafa que se'n van anar a pescar. La girafa va pescar un paper i el lleó va pescar un peix.

El peix era tan gran que va tirar la barca.

Com la girafa no sabia nedar el lleó la va ajudar.

Quan van sortir se'n van anar a casa seva i van prendre una xocolata calenta per treure's el fred.

Vet aquí un gat, vet aquí un gos i aquest conte ja s'ha fos.

EL CUC LLEIG
FINALISTA
YANKA COTIGNOLA 1A

Hi havia una vegada una mare cuc que va tenir un fill.

Quan el cuc va créixer va anar a l'escola.

Al seu primer dia de classe tothom li deia coses lletges però ell no en feia cas perquè estava enamorat. I així dia a dia, setmana a setmana fins que van arribar les vacances i tots els cucs van fer un capoll.

Quan van sortir ell s'havia convertit en la papallona més bonica, llavors una papallona es va enamorar d'ell i van viure felços per sempre més.

LA BOA I LA GIRAFA

1ER PREMI

KEVIN CARRILLO 1B

Hi havia una vegada una boa i una girafa que eren amigues perquè sempre jugaven juntes al "Pilla-pilla". Però un dia la boa tenia molta gana i es volia menjar a la girafa. La girafa li va dir: "Ara et porto fruita."

La boa va tastar el menjar i li va agradar la fruita, li va dir a la girafa que estava molt bona. Com li va agradar tant, se li van treure les ganes de menjar més animals.

Van continuar jugant juntes al joc "Un, dos, tres: pica paret" i va guanyar la girafa. Es va posar molt contenta.

I van viure feliços tot menjant anissos.

EL DOFÍ QUE VOLIA VOLAR

FINALISTA

SANTIAGO CALDERÓN 1B

Fa molts i molts anys hi havia un dofí que volia volar com els ocells. Intentava volar però no podia. Es divertia molt intentant volar i jugava molt. Però es va cansar i ho va deixar d'intentar.

Al dia següent el dofí estava jugant a saltar fora de l'aigua i es va trobar amb un peix. El dofí li va preguntar al peix: "Com puc volar?" i el peix li va dir: "Només poden volar els ocells.". El dofí estava una mica trist i va anar a casa a jugar amb l'ordinador a un joc d'un dofí que sí volava. I com el peix li havia dit que només podien volar els ocells, no ho va tornar a provar. Després d'això sempre s'inventava jocs i jugava amb els seus amics: dos peixos i un altre dofí. Ja es va oblidar d'intentar volar perquè amb el seus amics s'ho passava molt bé. I vet aquí un gos i vet aquí un gat, aquest conte s'ha acabat.

EL CAVALL FELIÇ
FINALISTA
CLAUDIA INIESTA 1B

Hi havia una vegada un cavall feliç. Un dia va escoltar un terratrèmol que el va espantar i va fugir al bosc. Tenia molta por.

Hi havia molts arbres i molta gent. La gent s'havia amagat al bosc perquè tenia també por del terratrèmol. Es va trobar amb un nen que el va acariciar i ja no va tenir més por. Es va fer molt amic del nen que es deia Manuel. Aquell dia van jugar a la pilota junts.

Després se'n va anar a viure a casa del Manuel. Allà també vivien els pares i un germà del Manuel. Es van posar molt contents de què el cavall anés a viure amb ells.

I vet aquí un gos, i vet aquí un gat, aquest conte s'ha acabat.

EL DRAC FURÍT

1ER PREMI

VICTOR GARCÍA COPETE 2A

Hi havia una vegada una nena que es deia Helena, tenia els cabells rossos, un nas de patata i molts grans a la cara.

Helena era una nena de 13 anys a la que li agradava jugar al parcs, fer voltes amb la seva bicicleta, mirar la tele, fer dibuixos i sobretot el que mes li agradava eren les aventures.

Un dia va sortir al parc i no us aneu a creure el que li va passar. Va caure a un forat de color negre, que era espantós i molt terrorífic.

Va anar a parar a una illa deserta molt bonica i molt graciosa, però tenia una cartell que no es podia llegir.

Va pensar que era territori de dracs i de sobte en un tres i no res va aparèixer un drac molt lleig, molt esbojarrat, molt tonto, molt indisciplinat i molt apestós.

El drac li va dir: "si no el guanyes en una batalla, no et deixaré sortir de la meua illa deserta". Llavors L'Helena va agafar un pal i va vèncer al drac i destruir al superdrac.

L' Helena, va tornar a casa i la seva mare li va donar un quadernet de quadricula. Aquest quadernet era màgic, deia així: "Advertència aquesta joguina és màgica escriquis el que escriquis es farà realitat". Llavors Helena va escriure la paraula DRAC i ja os imagineu què és el que va passar, no? doncs...Conte contat, conte acabat la sargantana s'ha escapat.

EL DRAC I LA PRINCESA

FINALISTA

ANDREA COSTA 2A

Hi havia una vegada en un castell molt llunya, vivia una princesa i un rei. La princesa era prima i molt guapa i els seus cabells eren de color castany.

En aquell castell tot anava bé, però tot anava desapareixent, la gent i els animals, perquè hi havia un drac que era molt poderós i molt pesat.

Aquest drac tenia un petit problema, cada vegada que esternudava treia per la boca un foc que era com un meteorit.

Un dia la princesa va sortir del castell i es va trobar al drac. El drac la va agafar i per poc se la va menjar però de sobte va aparèixer un cavaller que era molt lluitador, i que tenia els cabells marrons, aquest cavaller

es deia Sant Jordi. Aquell cavaller va salvar a la princesa, va agafar la seva espasa i va matar al drac, de la sang del drac va sortir una bella rosa, i aquesta rosa tan bonica, Sant Jordi li la va regalar a la princesa. Ella es va quedar molt sorpresa perquè aquella flor era tan bonica, tan bonica que la princesa es va enamorar de sant Jordi. I Sant Jordi també es va enamorar de la princesa i la princesa del Sant Jordi.

Al arribar al castell el pare de la princesa li va fer un peto molt gran a la princesa. I Sant Jordi també li va fer un peto molt gros a la princesa i van viure junts per sempre.

Vet aquí un gos i vet aquí un gat, aquest conte ja s'ha acabat.

EL NEN POBRE

FINALISTA

MOHAMED IKAN EL MANSOURI 2A

Hi havia una vegada un nen que es deia Jan era pobre, molt ben educat, tenia els cabells castanys i els ulls marrons. Vivia en una illa abandonada on hi havia poques persones. El Jan era el més pobre d'aquella illa. Vivia en una casa molt, molt, molt, molt vella. Menjava tan sols dos vegades al dia, imagineu-vos aquella pobra vida que tenia el Jan.

Un dia va dir: "Ja n'estic fart d'aquesta vida, Me'n vaig a un altre lloc a veure si tinc més sort".

El Jan se'n va anar amb la seva barca de color blau però que era molts vella. De sobte va començar a tenir molta, i molta, i molta gana com que només menjava dues vegades al dia i com encara no havia menjat, va dir: "Tinc una idea, agafaré la meva canya i pescaré" Al cap d'una hora va pescar uns calamars, un polp i fins i tot un tonyina.

I al poc temps els núvols es van posar tots grisos i va començar una tempesta gegantesca.

La barca del Jan començava a inundar-se i el Jan molt espantat es va tirar al aigua, i quan va parar de ploure amb la galleda va fer fora tota, tota, tota l'aigua que hi havia a dintre de la barca i quan va acabar es va prendre un descans. I mentre descansava va sortir el sol i va notar que tenia molta calor i es va tirar al aigua per nedar una estona i de sobte va notar que estava convertint-se en un peix, de sobte van arribar milions i milions de peixos de tota mena de color i formes.

El Jan va estar nedant amb ells i li agradava molt estar amb ells. El Jan es va fer amic d'un dofí que era molt amable que sempre ajudava als seus amics

El dofí li va contar que hi havia al fons del mar una torre que era màgica i li va dir si volia acompanyar-lo fins allí. Jan i el dofí van anar cap allí. Quan van arribar allí van veure que la torre estava a punt de caure. En aquella torre vivia el rei del mar, el gran Firestorm, el tauró més fort del mar. Tenia molts guàrdies que eren taurons com ell, però tots aquests guàrdies no van poder aixecar la torre que estava enfonsant-se. Jan i el seu amic el dofí al veure que no podien aixecar-la els van ajudar i així van aconseguir que la gran torre no caigués, salvant al gran Firestorm que estava dintre de la gran torre. Per agrair-li la seva ajuda, el gran Firestorm va nomenar com a segon rei del mar al dofí i li van donar un món de riqueses al Jan i va tornar a la seva illa, com que ara ja tenia diners ja podia viure molt bé i així es va convertir en la illa més rica.

I conte contat, per la xemeneia s'ha esfumat.

EL FANTASMA, EL PARE I EL FILL

1ER PREMI

JORDI DOLDÁN 2B

Hi havia una vegada un pare i el seu fill.

Vivien en una caseta molt bonica. Al pare li agradava ser astronauta i viatjar a l'espai, però al nen no li agradava quedar-se sol.

Un dia el pare va trobar una feina com astronauta i el nen s'havia de quedar sol i li va dir al seu pare:

- No marxeis, si us plau, vindrà un fantasma.
- No, fill meu, els fantasmes són contes urbans.
- Això no és veritat!
- Fill, arribaré tard en el primer dia de treball.

I el nen va dir:

- D'acord.
- Molt bé, fill meu.

I el pare va marxar a la feina.

El nen va sentir un soroll, va anar al seu llit i va cridar:

- Un fantasma!!!

I va saltar per la finestra perquè tenia por i el nen va marxar, però el fantasma el va seguir i el nen va córrer cap a casa.

El fantasma va traspassar la porta i va mirar al nen als ulls i el nen va cridar tant que el va escoltar el seu pare, que va venir amb la nau espacial. El del control el va creure i va dir:

- Ànim, ànim, molt bé!!

I el pare va baixar de la nau i va córrer a lluitar amb el fantasma i finalment va guanyar per sort.

I el nen li va dir:

- Gràcies, ets el millor pare del món.

I vet aquí un gat i vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos.

EN PEP, LA MARIA, EL GOS I EL FANTASMA

FINALISTA

MARCEL CENTENA 2B

Uet aquí que una vegada hi havia un astronauta que anava amb una barca a l'estació espacial.

Quan va arribar va veure el seu gos. Però al costat del gos hi havia un fantasma. Quan l'astronauta el va veure es va espantar molt i i va dir:

-Qui ets tu?

-Jo sóc un fantasma - va dir ell.

L'astronauta li va explicar que havia de trobar a la bruixa Maria que estava a l'espai, en un planeta misteriós.

-I aquest planeta misteriós, com es diu?

-No ho sé, ningú no ho sap - va dir l'astronauta.

-I com ho saps que hi ha una bruixa? - va dir el fantasma.

-Perquè un dia vaig mirar per un telescopi que em va regalar el meu avi.

I el fantasma va dir:

-Doncs si hi ha una bruixa, hem d'anar-hi ara mateix.

L'astronauta va dir:

-Doncs anem a la nau espacial ara mateix.

I tots va anar cap a la nau espacial.

Però quan anaven a mig camí, la nau es va espatllar.

Quan van sentir l'alerta vermella, l'astronauta va sortir de la nau per arreglar el motor. Quan va acabar d'arreglar-lo es va girar per tornar a la nau i va tenir una gran sorpresa: davant seu estava el planeta misteriós i va dir als seus companys:

-He trobat el planeta misteriós!!

I el fantasma va dir:

-A on és el planeta?

-Allà hi és --va dir l'astronauta.

El fantasma va anar al planeta.

Quan van aterrar no van veure res., el fantasma va dir a l'astronauta:

-Segur que és aquest el planeta?

I l'astronauta va dir:

-Estic segur que és aquest el planeta.

Mentre estaven parlant tots van sentir un soroll que va interrompre a l'astronauta que va dir:

-Qui ha fet soroll, és de mala educació interrompre!!

Tots van dir:

-No hem sigut nosaltres.

De sobte va sortir la bruixa Maria. Quan la van veure, el gos es va posar a bordar, la bruixa es va espantar i l'astronauta va dir:

-Tots a la nau!!

Però quan anaven a la nau van veure que la nau no estava.

Uns extraterrestres s'havien endut la nau espacial, i l'estaven robant. Mentre tots corrien, l'astronauta va ensopegar amb un cofre i va dir:

- He ensopegat amb un cofre.

I tots van anar a mirar,, però la bruixa els va veure i es va enfadar, llavors ells es van girar i van disparar el raig làser i la van derrotar. I el fantasma va dir:

- Tornem a casa.

I l'astronauta va dir:

- No tenim la nau!

I el fantasma va dir:

- Si tenim nau, he construït una altra.

I van tornar a casa i van ser molt rics.

I vet aquí un gat i vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos.

LA COVA AL COSTAT DEL MAR

FINALISTA

ADRIÀ LANAU 2B

Hi havia una vegada un nen que es deia Pau i vivia a una casa al bosc.

Un dia va sortir de casa a passejar cap a la platja i es va trobar una cova, però a la cova hi havia un drac i va sortir corrents i va anar a parar, tot espantat al costat del mar, llavors un drac d'aigua el va sentir i el va voler ajudar.

Van haver de lluitar amb el drac de foc i va dir el drac d'aigua:

--Com dic sempre, el foc s'apaga amb aigua.

I el drac d'aigua i el nen van matar al drac de foc i va dir el nen_:

--Visca, visca, hem guanyat al drac de foc !!

I el nen va dir també:

--Com tornaré a casa?

I el drac d'aigua va dir:

--Jo et portaré a casa teva.

I el drac d'aigua li va dir:

--Es aquesta la teva casa?.

Va dir el nen:

--Sí, sí, és aquella. Gràcies.

I vet aquí un gat i vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos..

LA DANSA DE LES BRUIXES

1ER PREMI

ARIADNA MONTESINOS 3A

Vet aquí en un poblet, poblat, on tothom tenia nas, doncs en un poble hi havia una família molt pobre molt pobre, perquè allà hi vivia un avar que quan sentia que algú tenia diners, els agafava, però ell no feia res amb els diners.

Aquella família no tenia diners perquè ell els robava, no tenien menjar, no tenien roba.

Un dia el pare es va anar al parc a pensar que podia fer, de sobte es va ficar en el bosc i no sabia per on sortir, però va seguir caminant.

Caminant, caminant va arribar a una clariana del bosc entre mig dels arbres on havia unes bruixes que estaven totes formant una rotllana i cantaven aquesta cançó:

- Dilluns, dimarts, dimecres 3

Ell es va amagar darrera d'uns arbustos, perquè es va posar molt nerviós quan va veure les bruixes, al cap d'una estona es va tranquilitzar i sentia les bruixes que seguien cantant:

- Dilluns, dimarts, dimecres 3

Lavors ell sense poder resistir-se va continuar la cançó:

-Dijous, divendres, dissabte

- Qui ha sigut?

Cridar la més gran de les bruixes

I surt ell i diu tremolant:

- Jo he sigut, jo

- Doncs ara et farem un càstig, va dir la bruixa.

Però una altra bruixa diu:

- El dissabte 6 de novembre es el dia de les bruixes.

La bruixa es dona conte que es veritat i diu:

- Doncs et farem un regal i a més a més t' indicarem el camí de tornada a casa teva., quan vagis per aquest camí del bosc et trobaràs una porta tancada, l' obres i et trobaràs una sorpresa.

Quan va arribar va fer el que li havien explicar i va obrir la porta, i es va trobar amb molts, molts diners.

Quan l' avar es va assabentar que de sobte es van fer rics, li va demanar:

- Com es que t' has fet de cop i volta ric?

El li va dir:

- He anat al mig del bosc i unes bruixes m' han donat aquest regal per acabar la cançó.

A la nit l' avar es va ficar en el bosc i es va trobar a les bruixes que cantaven:

- Dilluns, Dimarts, Dimecres 3, Dijous, Divendres, Dissabte, 6.

Llavors l' avar va cridar:

- Diumenge 7
- Qui ha sigut? Va preguntar la bruixa.
- Jo!. Va dir l' avar tot content.
- I ara em donareu un regal!
- No perquè el diumenge 7 de novembre es el dia dels bons i tu est molt avar i per això et convertirem en ratolí. Va dir la bruixa més gran.
- Pataplis, pataplas en ratolí et convertiràs . Van cantar totes les bruixes juntes.

Quan la família es va assabentar del que li havia passat a l' avar, van repartir els diners a la gent del poble i tothom va ser feliç.

Catacric, catacrat aquest conte ja s' ha acabat.

EL MÓN A L' INREVÉS
FINALISTA
AARÓN BUENAVENTURA 3A

Hi havia una vegada el mon a l' inrevés, les persones caminaven pel sostre.

Les naus espacials podien volar, però anaven pel terra.

El rei d' aquell mon tenia una filla, la princesa.

La princesa va trobar una granota, li va fer un petó i es va convertir en granota

Quan el rei ho va descobrir, va cridar una fada.

La fada va fer un encanteri i la granota es va tornar princesa i el mon va tornar a ser normal.

I el conte està acabat.

EL NINOT DE NEU

FINALISTA

ABIR 3A

Hi havia una vegada un nen que amb els seus amics va sortir a jugar amb la neu. Ah! Sí era Nadal!.

Llavors van fer un ninot de neu, li van posar una pastanaga per nas, unes pedres per boca, dues olives per ulls i també una bufanda vermella .

Van agafar uns botons i una escombra per posar-li i fins i tot un barret.

Quan va ser de nit una llum estranya va tocar el ninot de neu, i sabeu que va passar?

Llavors el ninot de neu es va començar a moure.

Al matí següent el nen va sortir rapidament a veure el ninot de neu.

Però es clar amb el sol es va començar a fondre.

El ninot li va dir al nen:

- si us plau porta'm a un lloc que sigui fred.

El nen no sabia que fer, però de pressa el va portar a la nevera i li va preguntar:

- Com és que tu parles?

Llavors el ninot li va explicar tot el que li havia passat, però com ja sabeu no va durar molt i conte contat ja s' ha acabat i si t' ha agradat ho pots explicar.

LA MEVA CIUTAT
1ER PREMI
ÁLVARO TORREJÓN 4A

La meva ciutat; Badalona.
És molt a prop de Barcelona.
Oi, que et sona?

Entre la Serralada de Marina i la costa.
Et vull fer una proposta.
Per què no t'acostes?

Ciutat de muntanya i mar,
et farà somiar.

Si vols veure una ona,
has d'anar a la platja una estona.

Aquí vaig néixer
i també vaig créixer.

Badalona d'història és plena,
des de Ca l'Arnús fins a Torre Mena.

De Badalona m'agrada tot.
Des de la muntanya fins a la platja
i des de la platja al port.

SI JO TINGUÉS...

FINALISTA

JORDI FERNANDEZ 4A

**Si jo tingués un avió,
sortiria a volar amb els estels,
escalfaria el motor
per sortir, somiar i fer vols.**

**Si jo tingués un avió,
tots els llocs
em serien avinents,
per recórrer molts indrets.**

**Si jo tingués un avió,
en l'aire faria estada.
El món fora dintre seu,
ai qué bé, si un avió fos meu.**

LA FLOR
FINALISTA
PAULA GIMENEZ 4A

**Una flor amb pètals de color,
la seva tigesta
és com les seves fulletes.**

**La flor brilla com el sol,
si el sol no està
la flor tampoc.**

**El drac s'ha mata,
i la flor ha nascut,
Sant Jordi l'ha agafat
i en braços de la princesa ara està.**

EL BOSC

1 ER PREMI

ALEJANDRO SANTOS 4B

**Ai! Quin sol que fa!
Perquè el llop surt a caçar.
L'esquirol s'amaga del missol!
I un ratolí tot feliç,
Se'n va anar a anar a menjar pernil!
Un cargol se'n va anar a l'hort,
A menjar col-i-flor davant d'un bou.
Ah! Un nuvolot que em fa por!
Quan acaba de ploure tot està moll.
I va sortir un porc senglar
Per fer pernil salat i curat
Però es van adonar que estava ferit
Perquè es va fer molt de mal, quan va dormir
I el van transportar, per anar-lo a curar
I tots van ser feliços
I van menjar pastissos.**

EL VIATGE A L'URUGUAI
FINALISTA
SARA KAUR 4B

El viatge a l'Uruguai

era molt guai.

Les cases plenes de neu,

I al carrer petjades de peu.

Més endavant

Hi havia un nino, gegant.

També a la muntanya vaig pujar

I des de dalt el país vaig visitar.

Aquest viatge era molt agradable

I l'any que ve m'agradaria tornar.

ELS COLORS DE L'AMOR
FINALISTA
FÁTIMA ADNI 4B

El color vermell
És bonic com la mel.
I el rosa
Qualsevol nena
se'l posa.
Si us plau
Posa't el color blau!

I el color taronja
Li queda bé a la meva esponja,
I el marró
Pel meu amor.

El meu amor
val més que l'or.

A LA RECERCA DE LA LLEGENDA

1 ER PREMI

ÁLEX CONSERNAU 5A

Hi havia una vegada 2 germans que es deien Chris i Jill que eren arqueòlegs.

Un dia van arribar a les seves oïdes la llegenda de Sant Jordi i el drac i van

decidir anar a la recerca del lloc on suposadament va morir el drac.

Van anar a França, a veure si recollien informació de si era veritat la llegenda, i com sabien francès, van preguntar:

- Si era veritat la llegenda? -li va respondre que si.
- Llavors van preguntar:
- Em podríeu dir on va succeir aquests fets de la història? I li van respondre que això s'ho havien de preguntar a un tal Dominic, i que el podrien trobar al poble del costat .

Van anar al lloc on li van dir per trobar-lo i preguntar-li. Un cop van estar al costat de ell li van preguntar : Que havia de cert en aquesta historia? En Dominic els hi va respondre: Si! es cert tot el que es diu a la historia , tinc documents que demostren que a l'abadia de Montserrat hi va viure.

Jill i Chris van marxar cap a Montserrat i quan van arribar a l'abadia i després de passar per túnels plens de trampes i passadissos amb aigua van trobar el santuari del cavaller del drac, a dins del santuari van veure que el cos del drac estava recobert d'una resina que l'havia mantingut tot sencer i al costat una estàtua del cavaller. Havien trobat a San Jordi i el Drac.

Vet aquí un gos i un gat aquest conte s'ha acabat.

Arco Iris

1 er Premi

JÚLIA CASTRO 5A

**El arco iris siempre verás
con la sonrisa que esperarás.
Cuando llueva aparecerá
y a ti te sorprenderá.**

**Cada día lo ves
de lo bonito que es.
cuando cierres los ojos
verás unos colores maravillosos.**

**A veces verás llover
pero no lo puedes ver.
Caen gotas del arco iris
que nunca las verás caer.**

SEA LION

1 ER PREMI

TYFFANY IZEBERE 5A

SEA LION

The sea lion is vertebrate. It's a mammal. It's big. It's got two legs and has got a tail. It's got big eyes. It's brown and it's carnivorous.

It lives in water and on land.

It's viviparous.

It's warm blooded.

It eats fish and another animal.

It's a beautiful animal

A amazing facts about the Sea lion is that it has got milk inside without lactose.

Tyffany

HUMANS? QUINS HUMANS?

1 ER PREMI

LEIRE MUÑOZ 5B

Hi havia una vegada un món on hi havia espècies molt estranyes, voleu que us expliqui com era aquest món, doncs bé, era així: El mar era... “ecs” era verd, el cel era... “ecs” era mocós, plovia tinta verda, amb raó oloraven tan malament, els arbres eren... “ecs” eren horripilants, les fulles eren els ratpenats que no es movien, el tronc era l’ insecte pal enorme, el terra era... “ecs” era ple d’ escombraries i de respiració, la respiració d’ ells no es feia a partir de l’ aire, es feia a partir de la terra, es veia perquè era com un iogurt caducat, “ecs”. Aquest planeta es deia Lluminospark, i quan hi arribes et pregunten que si vens en son de pau o a fer la guerra i has de dir una contrasenya que després us la diré, està bé, us la dic ara és “mucositat”, també et pregunten que de quina espècie ets i jo els vaig dir- Som humans!, i el vigilant es va desmaiar, mai no havia escoltat aquesta espècie i jo li vaig explicar com erem els humans, que tenim molta tecnologia, que tenim un cotxe Telespacial, amb una cuina, unes quantes habitacions i quan estàs conduint, al costat tens un robot dient a on has d’ anar, t’ ofereix un cafè i et posa còmode i a la teva família també la tracta molt bé.

Quan vaig arribar vaig tenir un problema no sabia parlar l’ idioma d’ allà, només sabia dir hola i adéu, hola era: Guagua. I adéu era: Gatgat. Quin problema! - vaig pensar- no se parlar l’ idioma. Sort que per allà hi havia classes d’ aquell idioma tan estrany, m’ hi vaig apuntar però tenia un altre problema, els diners, no eren euros eren “Chocoeupes” i no existien els bancs així que vaig anar a intercanviar diners amb els que volien anar al meu planeta, i em preguntaven:

- De quin planeta ets?

I jo els responia:

- Del planeta Terra.

- No, no vull anar a aquell planeta ple d’ aigua i d’ amor.

- Doncs quina pena! -Vaig dir jo.- Tu t’ ho perds.

Tota la població em deia que no i jo vaig acabar farta i cansada, sabeu el que vaig fer, vaig posar cartells en el Teleordinador, vaig posar anuncis, ... Però ningú no contestava, fins que vaig rebre una trucada:

- Si? Qui és?

- Hola senyora Leire, jo li podria canviar els diners, vull anar al planeta Terra.

- Estàs segur?

- Si seguríssim, a les dotze en punt a la plaça de la Sorra.

- D'acord, d'acord, adéu fins ara.

- Adéu.

Jo estava molt impacient, voleu saber com entenia a la població? Doncs, perquè el meu marit sabia l'idioma i m'ho anava traduïnt. Van arribar les dotze en punt, jo ja hi era des de feia mitja hora, ell va arribar, i vam parlar:

- Hola- Li vaig dir jo.

- Hola, senyora Leire.

- Com et dius?

- Em dic Termar.

- Em vols canviar els euros pels chocoeupes?

- Si, si, vull, quants chocoeupes vols?

- Em conformo amb un milió de chocoeupes.

- Tants?

- Si jo et donaré un milió d'euros, d'acord?

- D'acord, té.

- Té.

- Adéu – em va dir ell.

-No, no, espera, vols venir amb nosaltres al planeta Terra?, ens sobra un seient.

- Si, moltes gràcies, quan marxem?

- Quan et vagi bé.

- Podríem marxar demà.

- D'acord, fins demà.

- Adéu fins demà.

Jo sabia el que feia i vam començar a fer les maletes, va arribar

l'endemà i ja estàvem preparats per marxar, estàvem esperant al Termar, quan va arribar vam ficar les maletes al cotxe i vam marxar, quan vam arribar li va passar una cosa terrible, tots es burlaven d'ell perquè era d'un altre planeta, nosaltres no estàvem acostumats a rebre visites de gent d'altres planetes, però ell no feia cas de ningú, ell estava molt tranquil i molt feliç d'estar amb nosaltres, conte contat conte acabat, espero que us hagi agradat.

SANT JORDI
1 ER PREMIO
KAREN CISNEROS 5B

LA VIDA PASA

La vida pasa
dulce y sencilla
en su barquilla
cruzando el mar.

Libre de pena
la lleva el viento
allá contento
yendo a pescar.

Tiende sus redes
en la laguna
cuando la luna
brillando está.

En ella saca
peces brillantes
que palpitantes
se mueren de afán.

SIAMESE CAT

1 ER PREMI

TAMARA RODRÍGUEZ 5B

SIAMESE CAT

The siamese cat is a vertebrate. It's a mammal.

It's medium size. It's got 4 legs. It's got big eyes.

It's a black and white. It's got fur.

It's a carnivorous.

It's warm-blooded. It's got sharp teeth.

An amazing fact about the siamese cat is that it's a very old specie spice.

Egyptians have had siamese cats.

Tamara

SANT JORDI
1 ER PREMI
KEVIN RUBIAL 6A

**Sant Jordi és valent
I ajuda a la gent.
Quan un drac ataca
Sant Jordi el mata.**

**Passejant amb el seu cavall
fan un equip com mai.
Sant Jordi no demana diners
perquè és un cavaller.**

**La llança de Sant Jordi
és de Ferro platejat,
si te'l trobes
no el facis enfadar
o la llança et clavarà.**

**L'amor de la seva vida vol trobar
De castell en castell va.
De cançó a poema de
Poema a cançó
a l'amor de la seva vida
li donarà un petó.**

**En un poblet on hi ha un drac
No li queden més ovelles per donar**

**Llavors el drac diu:
em doneu a la princesa
o ho destrosso tot.**

**Però abans de menjar-se-la
apareix Sant Jordi amb La llança i l'espasa
lluiten i lluiten i amb la llança
Sant Jordi l'ataca i el mata**

**Es comença a dessagnar,
la princesa es posa a plorar
i surt una rosa que és
molt preciosa**

**Sant Jordi l'agafa ,
li dona a la princesa,
li diu et vols casar amb mi,
La princesa diu que sí.**

**El rei molt feliç
una coseta li han de dir
Em casaré amb Sant Jordi
i el rei molt tranquil**

**Perquè per defensar,
Sant Jordi estarà.**

LOS FRIKIS

1 ER PREMI

NOELIA CERRO 6A

Había una vez un instituto que se llamaba Haston. Todo era muy normal, bueno mentira más que normal era injusto. La gente "Popular" mandaba y se reía de la gente "Friki". La gente "Popular", si eran chicos jugaban al fútbol y si eran chicas eran animadoras. Pero ¿qué había de la gente "Friki"?, eran personas normales, no alienígenas. El grupo de los "Frikis" estaba formado por 5 personas 3 chicas y 2 chicos. Kelly era "Friki" porque vestía muy coloreada. Lissy era "Friki" porque era gordita. Alex era "Friki" porque era fea. Adam era "Friki" porque iba en silla de ruedas y Joe era "Friki" porque era tartamudo. Ellos cinco eran muy amigos. Los "Populares" eran todos iguales todos vestían igual, bailaban igual, estudiaban igual, jugaban igual...Total que todos eran iguales. Un día Kelly y Alex iban para clase cuando el grupito de las animadoras hicieron la trabanqueta a Kelly y a Alex le tiraron un batido de fresa en la cara. Entonces Kelly y Alex fueron al director del instituto. El director les dijo lo de siempre, que las animadoras estarían castigadas pero después del partido de fútbol. Era el discurso de siempre, pero nunca las animadoras eran castigadas. Al día siguiente iban Alex, Kelly, Lissy, Adam y Joe a clase y en el portal de anuncios había una noticia muy interesante que decía: " ¡Se necesitan grupos musicales!" Alex, Kelly, Lissy, Adam y Joe sonrieron porque a ellos les encantaba la música, era su hobby y encima su música sonaba muy bien! Después de clase Alex, Kelly, Lissy, Adam y Joe fueron al teatro a apuntarse. Todo el mundo se reía de ellos porque pensaban que los "Frikis" cómo iban a tocar y cantar música. Entonces Adam le dijo a sus amigos que no les hicieran caso que los "Populares" fliparían con los "Frikis". Entonces se rieron todos y empezaron a ensayar. Pasaron los días y los "Populares" seguían riéndose de los

“Frikis”. Los “Frikis” seguían ensayando ¡Sonaba súper bien! Llegó el día y todos los grupos estaban muy nerviosos, Alex, Kelly, Adam, Joe y Lissy eran los últimos en subir al escenario y había 4 grupos más; con ellos, en total eran 5 grupos. Actuaron el primer grupo, después el segundo, después el tercero y el cuarto. Llegó el momento; todo el mundo estaba impaciente por ver como lo hacían los “Frikis”. Alex, Lissy, Adam, Kelly y Joe subieron al escenario y empezaron a tocar y a cantar, la gente no se lo podía creer ¡los “Frikis” cantaban y tocaban muy bien!. Cuando acabó la fiesta los “Frikis” se dirigieron a los “Populares” y les dijeron que se callasen la boca tan grande que tenían y que no los volvieran a insultar porque si no enseñarían el video donde salen los “Populares” bailando mientras los “Frikis” tocaban y cantaban. Los “Populares” se fueron enfadados y Alex, Lissy, Adam, Kelly y Joe empezaron a reírse, se lo pasaron súper bien. Al día siguiente nadie se reía de ellos.

QUEEN OF THE NATURE
1 ER PREMI
CRISTINA PAK 6A

QUEEN OF THE NATURE

My hero's name is "The Queen of the nature". She's very beautiful, and kind. She's got black eyes and black eyebrows. Her skin is flesh and her hair is black. She always straying hair. She's got small nose and small red mouth. When she is a hero, she wears: light green undershirt and dark green over shirt. She wears dark green leggings and light green pants. She always wears yellow helmet, also she wears yellow belt and yellow boots. Her insignia is a leaf, a green leaf. She's wearing 2 layers of leafs on her back, green leafs. She's a human but, when she notices danger, she changes to a hero.

EL DECATHAO
1 ER PREMI
ÁNGEL MARTÍNEZ 6B

El Decathao sempre està allà
perquè tu mengis molt sa.

El Decathao és un bon recurs
per acabar bé tot el curs.

El Decathao recomana
fruites i verdures cinc al dia.
No t'oblidis de cap
i no mengis porqueries
perquè el Decathao s'enfadaria.

Una alimentació sana
t'ajuda tota la setmana.
Entre el Decathao i la Batuleta
tenim el cos i la ciutat néta.

NO HAY MAL QUE POR BIEN NO VENGA

1 ER PREMIO

HELENA 6B

-Melinda, Melinda. ¿Estas bien?

-Mamá, ¿Qué a pasado?

-Te has desmayado, ahora estamos en Can Ruti. Ahora viene el doctor para ver como estas.

-¿Melinda Ibáñez?

-Si, soy yo.

-Vaya, parece que te has dado un golpe fuerte.

-¿Qué? ¿Dónde?

-En las piernas, creo que tendrás que ir en silla de ruedas.

-¿Para siempre?

-No, de momento no podemos asegurar nada.

Me montó en la silla de ruedas y se fue. Me quedé un rato pensando en la silla, pero salí para ver un poco el hospital. Salí al pasillo y vi una niña que estaba mirando la ventana des de su habitación, parecía un poco triste y fui a hablar con ella:

-Hola. ¿Cómo te llamas? Yo Melinda.

-Me llamo Raquel. ¿Por qué estás aquí?

-Al parecer me he dado un golpe y no puedo caminar. Y, a ti, ¿Qué te pasa?

-Tengo cáncer y no me tengas pena, no tengo miedo de tenerlo. Creo que dentro de poco me voy a curar.

-Pues yo, al revés, creo que nunca volveré a bailar.

-Tienes que ser positiva, seguro que te curas.

-Oye, pero, entonces, ¿ por que estabas triste?

-No he hecho ninguna amiga desde que estoy aquí, todas me tienen pena.

-Pues aquí tienes la primera amiga.

-¿Raquel Velázquez?

-Sí, yo. Me van a hacer quimioterapia, adiós Melinda, ya nos veremos.

Mi mamá estaba fuera esperándome:

-Melinda, la traumatóloga me ha dicho que solo estarás aquí dos semanas, después volverás al colegio, pero tendrás que hacer reposo.

A medida que pasaba el tiempo , me fui haciendo más amiga de Raquel. Ella se tenía que quedar más tiempo en el hospital, por eso el día anterior de que me fuera le hice un regalo, sobres y sellos para que nos escribiéramos, también le prometí que le visitaría siempre que pudiera.

***SUPER HERO
SHAKESPEARE AWARDS
SERGIO 6B***

Shen has got black eyebrows and white eyes. Her long nose and her small mouth. He's long blond hair.

He's wearing a black helmet, blue and green overshirt, green gloves, green dollar insignia, purple and red belt, purple pants and red and yellow footwear. He's got a beam and purple shield. Shen is the master!